

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 375/07
21.02.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Milomira Nikolića, Ljubice Milutinović, Jovanke Kažić i Nadežde Radević, članova veća, u parnici tužilja mal. MM i VV, čiji je punomoćnik AB, adv., protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BA, adv., radi utvrđivanja očitstva i isplate doprinosa za izdržavanje, odlučujući o reviziji tužilja, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Valjevu, Gž.901/06 od 06.06.2006. godine, u sednici veća održanoj 21.02.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilja izjavljena protiv presude Okružnog suda u Valjevu, Gž.901/06 od 06.06.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Valjevu, P.broj 82/06 od 13.02.2006. godine u stavu prvom izreke odbijen je tužbeni zahtev tužilja mal. MM i VV, kojim je traženo da se utvrdi da je tuženi prirodni otac mal. tužilje MM, iz __ rođene __. godine. Stavom drugim izreke odbijen je tužbeni zahtev mal. tužilje MM kojim je traženo da se tuženi obaveže da na ime doprinosa za izdržavanje mal. tužilje MM plaća mesečno 30% od ostvarene mesečne zarade na ruke majci maloletne tužilje VV kao zakonskom zastupniku maloletne tužilje počev od 09.05.1995. godine pa u buduće najdalje do 5-og u mesecu za tekući mesec sve dok ova obaveza bude trajala odnosno dok presuda u pogledu izdržavanja ne bude ukinuta ili izmenjena, zaostale rate odjednom sa zakonskom zateznom kamatom od dospelosti svake mesečne rate pa do isplate koje bi bio dužan platiti u roku od 15 dana od dana prijema opravka presude pod pretnjom prinudnog izvršenja. Stavom trećim obavezane su tužilje da tuženom nadoknade troškove parničnog postupka.

Presudom Okružnog suda u Valjevu, Gž. 901/06 od 06.06.2006. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilja i potvrđena navedena prvostepena presuda.

Protiv drugostepene presude tužilje su blagovremeno izjavile reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl. 399. u vezi sa čl. 491. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija tužilja nije osnovana.

U toku postupka nije učinjena bitna povreda parničnog postupka iz čl. 361.stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a ni povrede iz tačke 12. navedene zakonske odredbe, jer pobijana presuda sadrži jasne razloge o odlučnim činjenicama utvrđenim saglasno stanju u spisima i izvedenim dokazima.

Prema činjeničnom stanju utvrđenom u prvostepenom postupku, mal. tužilja MM rođena je __. godine u __, od majke VV. Veštačenjem specijaliste pedijatrije dr GG utvrđeno je da je mal. tužilja sa porođajnom težinom 2.750 kg, telesnom dužinom 49 cm. i obimom glave 33 cm. terminsko dete što podrazumeva da je rođena između 38 i 42 gestalne nedelje. Prema nalazu veštaka ginekologa akušera dr DD utvrđeno je da je eventualni datum začeća 16.08.1994. godine sa tolerancijom od plus ili minus sedam dana što se pretpostavlja da je dete rođeno oko 38 gestalne nedelje. Veštačenjem na okolnost utvrđivanja očitstva tuženog od strane Instituta za molekularnu genetiku i genetičko inženjerstvo iz Beograda preko tipizacije DNK utvrđeno je da su kumulativni indeksi očitstva i verovatnoće očitstva 0%, te da tuženi nije otac maloletne tužilje. Veštačenjem Biološkog fakulteta u Beogradu, centra za primenu i razvoj PCR-a utvrđeno je da se od analiziranih 12 genskih lokusa tuženi po šest genskih lokusa isključuje kao mogući biološki otac mal. tužilje, a isključenje biološkog očitstva se vrši u slučajevima kada dete na dva ili više lokusa nema odgovarajući alel naznačenog oca. Tuženi se po šest genskih lokusa na DNK ne poklapa kao mogući biološki otac mal. tužilje odnosno nije biološki otac maloletne tužilje.

Na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da tuženi nije prirodni otac maloletne tužilje MM, te da samim tim nije u obavezi u smislu 154. Porodičnog zakona da je izdržava.

Revizijski navodi o potrebi određivanja još jednog veštačenja su bili predmet ocene nižestepenih sudova, a istima se osporava utvrđeno činjenično stanje iz kojih razloga se shodno čl.398. st.2. ZPP revizija ne može izjaviti.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu čl. 405.stav 1. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dlj.